

DRWECA

z dodatkami: „Opiekun Młodzieży“, „Nasz Przyjaciel“ i „Rolnik“

„Drwęca“ wychodzi 3 razy tygodniowo we wtorek, czwartek i sobotę rano. — Przedpłata wynosi dla abonentów 1,50 zł z doręczeniem 1,65 zł miesięcznie. Kwartalnie wynosi 4,50 zł, z doręczeniem 4,95 zł.

Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Druk i wydawnictwo „Drwęca“ Sp. z o. p. w Nowemście.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 10 gr, na stronie 3-linowej 30 gr, w tekście na 2 i 3 stronie 40 gr, na 1 stronie 50 gr, przed tekstem 60 gr. — Ogłoszenia zagr. 100% więcej.

Numer telefonu: Nowemiasto 8.

Adres telegr.: „Drwęca“ Nowemiasto-Pomorze.

Rok VIII.

Nowemiasto-Pomorze, Wtorek, dnia 11 września 1928.

Nr. 106

Akcja zbiorowa przeciw bluźnierczej, ohydnej robocie pisma lesznieńskiego.

Na co sobie taka „bibuła“ nie pozwala?

Otrzymałmy następujące pismo:

REZOLUCJA

Zarządów Towarzystw, Bractw kościelnych, Organizacji społecznych i Cechów rzemieślniczych miasta Leszna, przeciwko zbrodniczej działalności „Kurjera Powszechnego”, tygodnika wychodzącego w Lesznie, który wywołuje ogólne i niebezpiecznie wzrastające oburzenie wszystkich warstw miasta Leszna i okolic.

Zebrani w dniu 19 lipca 1928 r. na sali Domu Katolickiego w Lesznie członkowie Zarządów Towarzystw, Bractw kościelnych, Organizacji społecznych i Cechów rzemieślniczych, zapoznawszy się z wyrotową akcją wychodzącego w Lesznie, pisma tygodniowego „Kurjer Powszechny” i wysłuchawszy szczegółowej na ten temat dyskusji

1. stwierdzają:

1. że pomienione pismo stałe i tendencyjnie napada w sposób prowokacyjny na religię katolicką, bluźniąc przeciwko Bogu i Panu Jezusowi, sztygając z kultu Matki Boskiej, zohydzając osobę Papieża i agitując przeciwko duchowieństwu zapomocą bezczelnych kłamstw i fałszywych cyfr;

2. że „Kurjer Powszechny” atakuje przedstawicieli Władz administracyjnych za spełnianie swych obowiązków i przeciwstawia się pracy Władz wojskowych (przysposobienia wojskowego) występując przeciwko rozszerzaniu wydawnictwa „Żołnierz Wielkopolski” (organ Wojewódzkiego Komitetu W. F. i P. W. na województwo Poznańskie);

3. że „Kurjer Powszechny” pozwala sobie na zapęszczanie Sądownictwa Polskiego (por. artykuł Kurjera Powszechnego: „Pozwala się oglądać krewnym swoim nieszczęśliwych więźniów tylko raz na miesiąc”) i że przy każdej akcji, czy to oczerniając duchowieństwo, czy to profesorów szkół średnich, budzi największe instynkty wśród młodzieży szkolnej i szerzy najbardziej wyuzdaną pornografię w całej okolicy;

4. że występujący w charakterze wydawcy i naczelnego redaktora i wywierający faktyczny wpływ na kierunek pisma Stanisław Migdalewicz, jako osoba ubezwłasnowolniona nie ponosi żadnej odpowiedzialności karnej za czyny przestępne, popełnione treścią druku i wobec tego wytwarza się w społeczeństwie mniemanie, że pozabawiane czci osoby nie czują nad sobą opieki prawa, a rozzuchwalonemu przestępcy wszystko uchodzi bezkarnie;

II domagają się:

1. potępienia przez władze duchowne bluźnierczej akcji „Kurjera Powszechnego” i zakazu utrzymywania wszelkich stosunków z jego współpracownikami i wydawcą, występującym coraz jawniej w ogóle przeciwko wierze w Boga, a szczególnie Kościołowi katolickiemu;

2. roztoczenia ścisłego nadzoru przez Władze administracyjne nad wydawnictwem „Kurjera Powszechnego” w ten sposób, aby nie mógł uprawiać swjej wyrotowej, antypaństwowej i antyspołecznej roboty, która jest wodą na młyn komunizmowi;

3. wdrożenie przeciwko „Kurjerowi Powszechnemu” dochodzenia i przykładowego ukarania winowajców, któreby tych i ewentualnie innych szkodników i wyczynieli powstrzymało od podobnych w przyszłości wykroczeń;

4. by właściwe Władze z uwagi na wysoce niebezpieczny charakter działania przestępnego Stanisława Migdalewicza (podburzanie w druku, bójki i gwałty fizyczne, niedozwolone przechowywanie broni, ciągłe zniewagi Władz i działaczy społecznych) wyciągnęły ostateczne konsekwencje prawne i przedsięwzięły kroki, któreby przywróciły spokój publiczny, zaufanie ogółu i opiekę prawa i przeświadczenia, że tego rodzaju przestępstwa nie mogą uchodzić bezkarnie.

Pismo powyższe podpisane zostało przez zarządy 65 towarzystw.

— Jako dowód szelmowskiej roboty wspomnianego pisma przysłano nam również odrukowane wyjątki, w tem piśmie umieszczone.

Czytamy w piśmie tem rzeczy niebawale. I tak np. w nr. 23, strona 1 sza. ustępy z artykułu „Pochodzenie Chrystusa” brzmią:

„Rodzice Marji byli zamożni, więc dla nauki języka Nicejskiego dla swej córki Marji, sprowadzili nauczyciela, przystojnego, a Marja była urdźwiwą, więc psali ku sobie miłością: — że Marja czuła się matką, postanowiła swe życie ratować ucieczką, napotykając w podróży człowieka letniego, cieślę, który mówił: przestań płakać: jeżeli będziesz mi towarzyszyć do śmierci, to ja się zaopiekuję tobą i twojem potomstwem”.

W artykule z dnia 24 czerwca r. b. pismo w artykule pod tytułem: „Nie chce iść do raju” zamieściło takie elukubracje:

„Zacofana prasa klerykalna alarmuje cały świat, że terazniejszy papież rzymski zachorował na zwapnienie żył i leczy się, aby swój matny żywot przedłużyć do

nieskończoności! Żywi on nadzieję, że wkrótce powróci do zdrowia. A więc on, zastępca na ziem Chrystusa, posiadający rzekomo klucze do nieba, — nie chce iść do raju i pragnie pozostać tu na ziemi, jak najdłużej, chociaż wie, że bez niego obejdzie się na ziemi, gdyż tysiące innych „cudotwórców” czeka na nowe wybory papieskie. Gdyby ten tak zachwalany „raj” był prawdziwym, to wszyscy klechy nie psaliby brzuszków na ziemi, nie zgarnialiby bogactwa i mamony, lecz głodem umartwiałby swoje cielska, aby jak najprędzej dostać się do „raju”. Sami w to nie wierzą, sie wierzyć każą, a barany i skopy słuchają...”.

Jeszcze pisze o duchowieństwie kat.:

„Kler wie, że woty, barany, na jego są zawołanie, jam wasz pasterz wyświęcany, wy bydłeta na słuchanie”.

To co się tam czyta, przechodzi już wszelkie granice. Redagują to pismo ludzie-kanalie. Trudno doprawdy zrozumieć, że władze milczą i nie znajdują środków, by tej potworności tamę połżyc!!

Ks. Godlewskiemu nie pozwolono na wygłoszenie drugiego odczytu o masonach.

Warszawa, 6. 9. Wczoraj miał się odbyć drugi odczyt ks. prał. Godlewskiego o masonerii. Na krótko przed odczytem zjawił się na probosewie policjant i oznajmił z polecenia starostwa grodzkiego, że odczyt jest zakazany. Ks. Godlewski zażądał piśmiennego polecenia, którego policjant nie dał i oświadczył, że odczytu nie odwoła, a rzeczą przedstawiciela władzy będzie ewentualne uniemożliwienie mu wygłoszenia odczytu.

Gdy sala odczytowa przy kościele Wszystkich

Świętych zapelniała się publicznością, ks. prałat wezwał słuchaczy, by naprzód udali się do zakrystji i tu poświadczyli swemi podpisami, że na poprzednim odczytzie żadnych napadów na przedstawiciela władz nie było. Potem rozpoczął ks. Godlewski odczyt, lecz natychmiast przerwał mu obecny przedstawiciel policji, oświadczając, że odczyt jest zakazany. Zebrana publiczność udała się wówczas z ks. Godlewskim na czele przed ołtarz Matki Boskiej, gdzie odśpiewano „Pod Twoją Obronę”.

Obrady klubów sejmowych.

„Wyzwolenie” chce święcić 10-lecie „republiki lubelskiej”.

Warszawa, 6. 9. Wiadomość, jaka się ukazała w kilku dziennikach warszawskich, jakoby odbyło się zebranie posłów BB. w mieszkaniu pułk. Sławka, okazuje się nieścisłą. Termin zebrania grupy parlamentarnej BB. oraz komisji konstytucyjnej nie został jeszcze ustalony.

15 września rb. odbędą się obrady klubu parlamentarnego „Wyzwolenia”. Na porządku dziennym omawiane będą sprawy związane z jesienną sesją sejmową oraz z organizacją wielkiej manifestacji w Lublinie w dniu 7 i 8 XI. rb. z racji 10-tej rocznicy utworzenia „ludowej republiki” lubelskiej.

Warszawa, 6. 9. Klub „Piasta” w czasie swych obrad powziął szereg rezolucyj. Rezolucje wskazują na konieczność wszczęcia akcji dla wytworzenia frontu ludowego w

kraju i Sejmie. Dalsze rezolucje stwierdzają pogarszanie się sytuacji gospodarczej w kraju, wysuwają postulat oszczędności w wydatkach państwowych, wskazują na pogorszenie się konjunktury w rolnictwie, w związku ze zniżką cen zboża i katastrofalnym spadkiem cen bydła. Wreszcie rezolucje potępiają stanowisko administracji, która pozostaje pod wpływami BB.

Konferencja ministerjalna w sprawie eksportu.

Warszawa, 6. 9. Wczoraj odbyła się konferencja, w której wzięli udział premier Bartel, min. skarbu Czechowicz, min. Kwiatkowski, min. Niezabytowski oraz min. Sławoj Śladkowski. Konferencja ta, druga z kolei poświęcona zagadnieniom eksportu, trwała od godz. 5,30 po poł. do godz. 8,30 wieczór.

Bilans Banku Polskiego.

Zmniejszenie pokrycia o 109,4 milj. zł — walut i dewiz o 185,8 milj. zł.

Bilans Banku Polskiego za drugą dekadę sierpnia rb. w pozycji kruszec (606,3 milj. zł) waluty, dewizy i należności zagraniczy, (491,7 milj. zł) wykazuje zmniejszenie o 3,5 milj. zł do łącznej sumy 1,098,1 milj. zł. Waluty i dewizy niezaliczone do pokrycia zmniejszyły się o 565 tys. zł (202,9 milj. zł). Portfel wekslowy zmniejszył się o 3,4 milj. zł (581 milj. zł).

Natychmiast płatne zobowiązania (600 milion. zł) zwiększyły się o 28 milj. a obieg banknotów (1,121,6 milj. zł) zmniejszył się o 22 milj. zł. Wśród zobowiązań uderza niezwykle wysoka suma lokat kas państwowych — 315,9 milj. zł. Pozostawianie na lokacie tak wysokiej sumy wycofanej z życia gospodarczego ma poważny wpływ na zmniejszenie się faktycznego obiegu.

W zestawieniu z dnia 31. grudnia r. ub. czołowe pozycje bilansu przedstawiają się następująco:

31. XII-27 20. VIII-28.	
w milionach złotych.	
Zapas kruszcu	519,9 606,3
Waluty, dewizy i należności, zaliczone do pokrycia	687,5 491,7
Razem	1.207,4 1.098,0

Ogólna suma kruszcu, walut i dewiz zaliczonych do pokrycia zmniejszyła się w ciągu niecałych 8 miesięcy o 109,4 milj. zł. Natomiast zapas walut i dewiz, oraz należności zagranicznych zmniejszył się o 185,8 milj. zł.

Napad młodzieży litewskiej na nauczyciela Polaka.

W Szyrwintach na powracającego z miejscowego kościoła nauczyciela Polaka Piotrowskiego napadła grupa młodzieży, która obita go w bestjałski sposób

laskami, poczem skępowała powrozami i usiłowała zaciągnąć do pobliskiego stawu. Kilku właścian Polaków, którzy przypadkowo znajdowali się w pobliżu, odpędzili litewskich napastników, ratując w ten sposób Piotrowskiego.

